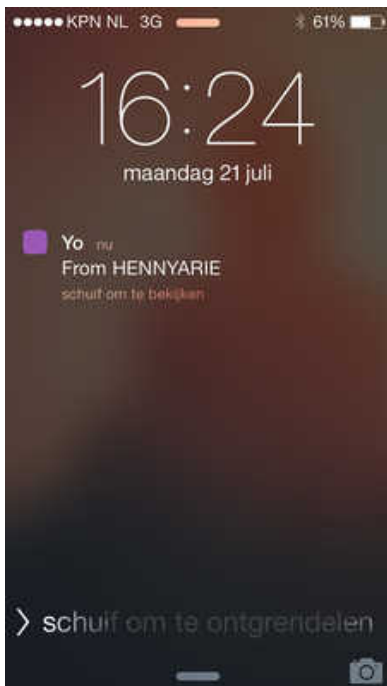
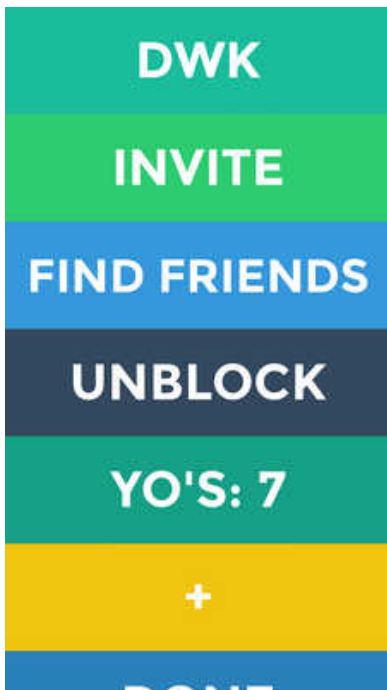

Een goedkoop stemmetje dat 'Yo' zegt, meer is het niet

APP Yo
Wat gedag zeggen
Prijs gratis
geen sterren

HANS VAN LISSUM

Iedereen heeft een moment in zijn leven dat er even niets anders opzit dan verslagen uit het (bij voorkeur natgeregende) raam staren, in het

gruwelijke besef dat je voor bepaalde dingen te oud bent geworden. Het succes van Yo zal voor menigeen zo'n keerpunt betekenen.

Yo is al een aantal weken een hype. Het waarom daarvan is een raadsel zo groot als de zin van het leven. Je downloadt de app, voert je telefoonnummer in, geeft Yo toegang tot je contacten, en dan kan het beginnen. Wat precies? Nou, een 'Yo' sturen naar je vrienden. Die dan vervolgens weer een 'Yo' terug kunnen sturen. Dat verschijnt dan als pushbericht op je telefoon, met een goedkoop heliumstemmetje erbij dat 'Yo' zegt. Dat is alles.

Wie de app schamper snuivend wil negeren, komt bedrogen uit. Yo wordt juichend omarmd, wat wil zeggen dat mensen dit écht gebruiken. Gewoon leuk, effe 'Yo' zeggen. Inmiddels zijn er al miljoenen in de app geïnvesteerd, door bedrijven die Yo zien als een nieuw soort Twitter. In Israël is het al mogelijk om middels Yo voor luchtaanvallen gewaarschuwd te worden. Stelt u zich dat even voor: meer informatie heb je dan niet, maar ach, in elk geval heb je een Yo.

De wereld hunkert continue naar een vereenvoudiging van digitale communicatie. Maar Yo, en het succes daarvan, is deprimerend. Het is niet zozeer een bewijs dat de wereld steeds simpeler wil communiceren, maar meer dat diezelfde wereld langzaam maar zeker knettergek aan het worden is.